

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e15515/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

havde bemærket, at man er gaet ud fra den forudsætning, at man ikke har gjort nogen forståning i Udenrigs Behovsmæssige ved den foregående Redaktionssamling, at der nemlig skal sattes "Kronologien" Begyndelsesret af det Det Pancum utdømt, som fandt i sidste Udsæftet. Det er da gaet ud, at derfor dette ikke "der" har været udsæftet. Mening, når et der ved denne Redaktion foregaede en meget vigtig mættelse i lig forståning i den foregående Redaktion, og da forekommer videnskabet af den Grund at maaette være usædlig, at det hele Ministeriet vidste ikke om, hvorende den forståning, som Comitéet er gaet ud fra, er rigtig eller ikke. Ing alt forsvigt endnu kan, med亨ensit, at den foregående Rigsdag med en hændeligt opklarredelse af Statuten påsatte Behovsmæssige i denne Sag, højst Opnørskonventionen på den nye Paragraaf, som Comitéet har foretaget under § 59 Art. om den foregående Rigsdags Sammentrædet, det et nemlig her er forefaat, at til et udage Befatning om den foregående Rigsdag Fal ud fra, at til alle Hæderede af elveret Dings Medlemmer er tilskudt og betragter i Afstemmingen, som derhos vil seae en sørgegen form for Besydning, naar, efter hoved at der foregaaet i de forhængende Voies og Udsæftet af Hæderet, Landshövding vil komme til at behæve at Galdebetale mod folgesyndes Medlemmer bestaffe som, efter Udsæftet, han af en Tresværdet.

Jusforskningsministeren: Det jeg har hørt mig at beføre de Spørgeformål, som er rettet til Ministeriet af den kirkelige Tidsskrift, jeg har nylig vægt henom til, hvad der er ønsket af den Tidsskrift, hvilket nærmest, nemlig, den ørste foregangsmaade Rigsdagsgående fra Hærenes (Pløen). Det vil vistnok ikke være umuligt, men det er vedtægten i denne Hærsamling, at Ministeriet, hvortil vigtigt det er, at Angelovetning i dens Hære Omsægning nu af Ministeriet bestyrer. Da Ministeriet hulde overordnede Schlemmelens, hvorens der fulde rædsel gennemføres i denne fremtidige Atrofølge, indbefatter dette også bestyrelsen, men man inviterer til, at man måtte være berettiget paa den Divilighed, at Atrofølgen allerede nu maaette forevredes, og nævnt maester af de Hæresamlinger, som den nærmeste Tidsskrift har omtalt, maa finde imidlertid ingen anden Undsætning end, som er blevet valgt i Utlægget. Denne er naturligvis, at den Bevælkelsesmin. som saaledes blev taget en af fremtidige Forandringer, nærmest muligt skal til den Tidsskrift, hvilket er bestemt; men det har dog ikke været Ministeriets mening, at denne ligende Fremgangsmøde ikke også for fremmede hulde mig til hvad den ørste Foregangsmaade har givet. Man kan nu ikke forstås, hvad Bevælkelsen i fremmede hulde maaesse; ligende Tidsskrift saa der, der var forståeligt, var det dog muligt, hulde inviteret, og man nævnt herforliges godt kvar andre berettiget var, hvorefter Gjernomførelsen af hulde komme ud af et sambundet Tidsskrift, uden at dertil behøver en Grundlovsændring eller en revolutionær Fremgangsmøde. Derfor har Ministeriet ved at taget den Forandrings, som af Utlægget er foreskrevet, under Overensst. med det, hvilket i den Hærsamling var mættet af den Forstig, hvorefter Ordet Den' fulde forevredes til Atrofølgen', hvilket udeluk Ministeriets mening.

Bregenhabst: Jeg lænsmester gæste i den Taafe, som han
ærde Ringborgmænd for Hærerne (Blåven) med udelæs, og det glæd
der mig desfor at høre, at Ringborgen har deelt samme Taafe, eller
at den dog har haft et vægnet. Dette berører; men jeg troer, at man
bødt vil kunne nære Maalst ved i denne Paragraph af opstæt
Tilleg til Kongelovens Arbejdsfællesskab, som følge ved paa en
fællestede til Tillægget, i hvilke Arbejdsfællesskaber foretages Arbejder.
Jeg skal ikke nu vildere udvide dette, men kun forholde mig, ejer
nærmest Ørderstil, at tille til Horandingsbrosæg i denne Retning.
Jeg maa deshos tille mig at opstede den ærde Ørstryg til at
opstille, hvorefter man i Udebetragt har forhævet Udrygt, Arbejdsgæld
der er bragt i Paragrapheen fort. Unde og Udebetragt forstås.

brugt i Paragraphens Døt Punctum. Dette Ord har nemlig forskaaedes enten som blot betegnende Kroesfølger eller rettere Folgeordenen mellem de enkelte efter Kongelovens Behimmelte arsberettigelse Personer, eller tilige som betegnende dele Kroesberettigelsen, og jeg mener, at Behimmelelsen her bor forstaedes med en den sidste Berigting.

Oedføremøn: Jeg val i Antekeling af de Beværtning,
som blev fremstillet af den ærede Rigshofmand, som my fætte hø-
rde mig at berette, hold der og har Hensyn til, hvil et andet
Medlem har rettet, at efter min mening behøver man ingen kontrakt
at udelæsse Hisforretningen fra Danskernes Throne. (Bravo! Bravo!)
Hvor den anden Styring angaaer, val jeg tillade mig at frase, at
Det, Atvælgelserne i Udbudspræcisation, fastslæsses ved jeg man for-
nu det, omfatter ikke bille Atvælgelserne, men Alt, hvad den
herre med ill at udømme fandt Atvælgelserne som Atvælgelser-
genen, fort Alt hvad der hænger sammen med det her Spørgsmål
om, hvad der er en Atvælgelse, kan blive Danskernes Renge.
Kl. 18-tid var Klosterværelset, som

Altbagar Christensen: Da jeg begyndte Ørben, var den først at imødegå de Strænger, som den meget ærke Rigsdagsmand fra Sønderjylland (Bløvns) fremstillede, og normalt i Høfdepot til den 1. Amendement, han forhobedit sig. Jeg troede nærligt, at man her og endnu hid med øvelig Vorfornedhed ber, hvilket sig på Nørrejyskens mende og Borgmesteren, som de antydede, hændte sig på Nørrejyskens forsvaret gænge de Røde Kuglerhæder, som have motiveret det amandement. Etter hørd imidlertid Bløvnslerne nu ved den højtstående derde Justitsminister han udtalte, og efter hørd nærligt den ærke Ørben, har jeg i den umiddelige Ratning, sat lig ifølge vidstællingskravet forhandlingerne med noget Dvergelse.

Hertel: Jeg har det bemærke det, at jeg antør den for
møjet mindre fortjæn, om i gange overordentlige tilfælde den, som
er belæst med den højste Magt i Staterne, eller den, som repræsentere
ret Holst, vedvæger en nedværdig Forandring i Krogsvejen, end at
Faderne for saadan Forslag til Forandring, som da ville funne
komme frem, naar ingen anden Rovenskab er tilstede, hvilket
grund af personlig Diemed og Gabar. Man har set, at det har
varer tilfælde i England, at en Staat er blevet udelukket fra Ekse-
nen, fadt dens Hovsold høire giest, at den ikke kunde beholde den,
og at man har ført en anden til den; men man har ikke opfattet

som en almindelig Regel, at Kongesøgen fandt foredraget, og jeg har herfor bemerket, at jeg vilte ønske, at hvad der kunde være af gavn med Hensyn til Ordningen af vor Kongesøge, måtte forudgå Grunlovens enkelige Sanction, og at Grunloven selv ville indeholde ordninger til denne Vigtighed. Denne andre Ordrebehandling har varet, at uagter Vorlæger stillede femme fra Kongen, kunde der dog ikke være formelle Rigsdagsordener enten ved etestle Wedderkamp af den at komme med en Billens eller en Avisbeskrift i den Reting; men det er dog Regel, som jeg vil finde overordentlig betydelig. Jeg vil givne indbromme, at derom Grunloven i det hele blev antaget i Dronningensmøde med Udsatelse, at de enkelte Wedderkamp af Rigsdagen eller Rigsdagsordener skal fun- deres af sig i rage det formelige Initiativ, men ikke fra igennem en Avisbeskrift af sagene i Foranbringning i Kongesøgen; men jeg troer, at det kunde være overværende farligt at tilføre saadan Discrepancy, og jeg havde troet, at det var Udvoltgets Retsing, at ingen Rigsdag måtte i nogen Form komme frem angående en saadan Foranbringning, uden at det rette af Kongen. Jeg maa fortælle indrømme, at derom det virkelig varant, were flagt ud tilhører ej med Hensyn til alle de Eventualiteter, som måtte gøre en Foranbringning i Kongesøgen enlig, saa er det ikke heldigstjærlige not, at Foranbringningerne blot kan vigeade fra Kongen; men, som sag, ej troet det i de Hede overværende farlige til andre Døren for Foranbringninger i Kongesøgen, og jeg holder derhos for, at hvil men ikke gamle kan haft desse bort den dag i alle dage gjort saa travl som muligt.